

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4446/2025
26.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Драгане Маринковић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Рајић, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., које заступа пуномоћник Драган Богдановић, адвокат из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., ради утврђења и повреде права на нужни наследни део, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2953/24 од 04.07.2024. године, у седници одржаној дана 26.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2953/24 од 04.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2953/24 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2953/24 од 04.07.2024. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П 486/21 од 28.11.2023. године у делу којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да заоставштину пок. ЖЖ и ЗЗ чини тавански простор у породичној стамбеној згради на к.п. .. КО Велика Плана, као и тужбени захтев у делу којим је тражено утврђење да је тестаментом пок. ЗЗ проглашеним 19.11.2020. године, повређен нужни наследни део тужилаца од по 1/8 на таванском простору, праву коришћења ходника и степеништа као заједничких просторија, као и за удео од 1/4 на к.п. бр. .. КО Велика Плана, укупне површине 4,25 ари, ради коришћења удела на породичној стамбеној згради, што су тужени дужни да признају и трпе. Одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тужбеног захтева је утврђење заоставштине пок. ЖЖ и ЗЗ, бив. из ..., као и умањење тестаменталног располагања пок. ЗЗ за нужни наследни део тужилаца на двособном стану на спрату, таванском простору и заједничким деловима породичне стамбене зграде на к.п.бр .. КО Велика Плана. Правноснажна пресуда заснована је на становишту да поткоровље - тавански простор изнад другог спрата наведене породичне стамбене зграде, не представља заоставштину пок. ЖЖ и ЗЗ, у смислу члана 2. став 1. Закона о наслеђивању, јер је ова имовина отуђена пре отварања наслеђа пок. ЖЖ. Такође, пок. ЗЗ је оспореним тестаментом располагала само двособним станом (за тај део имовине тужиоци су успели у спору), док тавански простор и заједничке просторије нису предмет спорног тестаменталног располагања. По оцени судова, оспореним тестаментом није повређен нужни наследни део тужилаца на таванском простору и заједничким деловима зграде, због чега је у наведеном делу одбијен тужбени захтев. Ценећи успех парничних странака у спору, судови су одлучили да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Имајући у виду предмет тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о одбијању тужбеног захтева (да је спорна имовина била предмет располагање пре отварања наслеђа односно сачињавања тестамент), Врховни суд је оценио да су одлуке судова у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима странака са сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Одлука о трошковима поступка донета је сразмерно успеху парничних странака у спору, применом процесног закона. Питање накнаде трошкова поступка у овом случају не представља правно питање које би налагало ново, нити уједначено тумачење права, већ процесно питање конкретног спора. Стога, нема услова за примену института посебне ревизије ни на решење о трошковима спора садржано у побијаној пресуди.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.03.2021. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара, па како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић